

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biroul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Mater Salvatoris.

În zilele acestea albastre de Mai, sufletul par'că vrea să se rupă din legăturile trupului și să se avânte printre flori, sglobiu și șagalnic ca un fluture; să treacă peste ramurile înflorite ale arborilor, să-și facă salbă din picăturile de rouă, să urce pe razele de soare ca îngerii, să se rostogolească ca pale luminoase de nouri peste pajiști, să-și moaie vârful aripelor în apele străvezii... Bucuria lunei Mai răzbate în tot. Pământul înalță cerului ofranda de culori, de zumzet, de lumină. Omul de abia își înăbușă bătăile inimii. Ar vrea par'că să facă o bucurie cuiva, să strângă o mână iubită, să zâmbească, să mângâie, să facă un bine, să adore.

*

Spre cine oare trebuie să ne îndreptăm cu sfântă iubire, cu recunoștință?

Cine oare, în noaptea rățăcirilor noastre, a ridicat semn de lumină în țaria nopții?

Cum copiii alergând prin grădini și adunând floricele le aduc cu bucurie mare mamei lor, așa și noi plini de iubire și recunoștință, să-i oferim slăvitei Maici, neprihănitei Sfinței Fecioare gândurile și simțirile noastre cele mai curate, în jerbe de rugăciuni.

*

Viața de rugăciuni și de sfințenie a generațiilor din care s'a tras a distilat-o ca pe esența cea mai fină, picătură de rouă în care s'a oglindit Duhul dumnezeesc. Pământul a ridicat minunatul trandafir tainic spre ispășirea noastră. Cerurile și pământul s'au unit pentru răscumpărarea omului.

Cât de mult ne-a iubit Dumnezeu! „DA“ a răspuns Ea solului Dumnezeirii, îngerului Gavril, acceptând misiunea ce i s'a dat.

ȘI-A ÎNCLINAT CAPUL când dumnezeescul Fiu în clipele agoniei, pe cruce, i-a zis: „Femeie, iată fiul Tău,“ trecând astfel asupra Ei da-

rul de a iubi în nesfârșit pe toată omenirea, de a o chema de-alungul veacurilor la rugăciune, la pocăință, la înviere, dându-i darul de a fi alături de noi, în toate veacurile.

Dânsa trezește sufletele din amorfirea morală, le animă, le arată calea spre „Mântuitorul,“ le șterge lacrimile și le susține.

Cine, din adâncul durerilor, întinzându-și brațele spre Dânsa n'a căpătat ajutorul Ei?

Cărui suflet zbătându-se în noapte nu i-a dat a înțelege că este o zi a Invierii?

Lourdes-ul e chemarea „contemporană,“ a generațiilor care trăim, spre Dumnezeu. Neconținut radiază de-acolo mila ei nepusă, iubirea ei răscumpărătoare, chemarea ei răbdătoare. Rugăciunile noastre să ne fie un pas spre desăvârșire.

O. C.

Misiunea femeiei creștine *)

Din hotărîrea Adunării Generale a Congregației Mariane a femeilor greco-catolice unite am primit însărcinarea de a ține o conferință asupra unui subiect ales după plăcerea mea, în calitate de membră a Congregației.

Mult încântată de această însărcinare cu toată râvna m'am nuzuit să aleg un asemenea subiect, care să corespundă împrejurărilor actuale în ce privește menirea femeilor creștine.

În fine m'am hotărît a ține o conferință cât se poate de exactă despre: „Misiunea femeii creștine,” un subiect vast și multilateral și cugetându-mă în detalii asupra acestui subiect, m'am convins, că m'am angajat la dezvoltarea unei probleme, care nu este potrivită cu însușirile mele modeste, primind însă prin ruga mea închinată Prea Sfintei Fecioare Maria un imbold, cred că voi fi capabilă să desfășur înaintea Dv. misiunea ce o avem de îndeplinit în societatea creștinească din care facem parte.

A bună seamă am mare răspundere, ca nu cumva să abuzez de buna Dvoastră încredere, năzuindu-mă să-l dezvolt acest subiect în așa fel, ca toate membrele acestei Adunări să aibă mulțumire sufletească asupra îndatoririlor și drepturilor ce le are o femeie creștină.

Și pentru ca despre toate aceste îndatoriri și drepturi să se poată convinge fiecare soție, mamă, fetiță și femeie sin-

guratică cum sunt văduvele și călugărițele, cu toate avem să intrăm în cadrul cel mai splendid, creat de bunăvoința celui Ceresc Părinte și anume în cadrul familiei, arătând prin cele ce urmează „femeia”, care este baștina tuturor însușirilor bune și prin menirea ei înaltă cea mai interesantă persoană. Pe femeia adevărată o caut și Vi-o prezint înaintea Dvoastre Doamnelor și Domnișoarelor ca celui mai credincios auditor, pe care aceste idei sublime Vă interesează mai deaproape.

Imboldul pentru desfășurarea acestor idei îl iau de pe altarul Preacinstitei Vergure Maria și fiindcă e vorbă de femeia cea adevărată, căutându-o nu rătăcesc în întunecimile păgânismului și nici nu mă ridic în văzduhul poeziei în înălțimi nemăsurabile cu însuflețirea misticismului și a evului de cavalierism, ci aci pe pământ o caut între ocupațiunile ei familiare zilnice în cadrul chemării sale designate de Dumnezeu, când cărările Sale, inima, sufletul ei și toate gândirile sale sunt îndreptate către cea mai sublimă femeie Dumnezească, către fără prihană zemisliță dulce mamă a lui Dumnezeu.

Figura glorificată a Preacuratei Vergură Maria să ne fie punctul de plecare a totalității gândirilor noastre, viața Ei, plină de exemple să ne fie baza

*) Conferință ținută la a treia ședință ordinară a Congregației Mariane a Doamnelor din Sighet.

de aur a meditațiunilor și aceste două calități să dea putere preponderantă cuvintelor mele modeste.

Surisul prim al copilului mic, jocul începător al copilutei mică, speranțele presimțite a fetei pu-bere, sacrificiul soției, abnegația mamei, ofilirea văduvei, chinurile soției părăsitate, necazurile fetei lucrătoare pentru câștigul pâinei de toate zilele, renunțarea călugăriței la viața cu plăceri, cu un cuvânt toată viața femeiei e în strânsă legătură cu toate aceste idei, cari mai ușor se pot explica cu căldura simțimentelor decât cu severitatea vorbelor.

Ca totuși să pot da conferinței mele o bază mai acceptabilă, am să stabilesc în cadrul acestei conferințe chemarea femeiei creștine în așa fel precum se prevede prin dispozițiunile Dumnezești.

Văzând o cruce încununată cu flori, numai decât mă cuprinde gândul: iață simbolul vieții unei femei: Crucea acoperită cu roze.

Viața și misiunea femeiei nu e de totului numai roze și nici numai cruce, ci ambele laolaltă.

Cu timpul rozele se ofilesc, le cade amploarea frumuseței și nu rămâne numai crucea, numai amintirea rozelor mai există, și în această Cruce și în amintirea rozelor îi rămâne femeiei o putere extraordinară, care neîncetat se estinde asupra ei dându-i putere să suspoarte greutățile lumii și să asigure fericirea celor ei încredințați.

Prin aceste cuvinte fără să fi observat am definit chemarea femeiei: de a trăi pentru alții și a căuta fericirea sa în fericirea altora.

În concluziune putem spune că linia cardinală a vieții sale este renunțarea perpetuă la cele lumești.

Admirabilă e misiunea sa, putem zice, că-i așa ca a preotului, însă fără de acte de grație supranaturală obținute prin hirotonire.

A trăi pentru alții și a căuta în fericirea altora fericirea sa proprie, a dispărea, aproape a se nimici ca să trăiască, să progreseze și să lucească acela, acel mai tare pe care bunul Dumnezeu l-a creat pentru dânsa, protecțiunea celor slabi și neputincioși.

Sf. Scriptură folosește cuvânt foarte admirabil, expresiv, când introduce istorisirea creării femeiei, spunând: că pentru Adam nu se găsește un asemenea ajutor. Și ca bărbatul tare să aibă asemenea ajutor Dumnezeu a creat pe femeia debilă și fragedă.

Iată misiunea, chemarea femeiei. Astfel s'a creat consoață lui asemănătoare. Prin urmare consoț a primit Adam, care însă nu poate fi primul cum e el, ci numai al 2-lea, asemănător celui dintâie, pe care toate acele lucrări îl așteaptă în familie și afară de familie, pe care bărbatul e incapabil a le rezolvi. Și tocmai din acest motiv lucrarea femeiei în foarte multe cazuri e mai prețioasă, fiindcă aceea lucrare e a sufl-

tului și a inimei sale, rămânându-i ca sarcină grea, dar plăcută.

Fratele, părintele, soțul cu un cuvânt bărbatul e acela — precum e scris în Sf. Scriptură, care câștigă hrana familiei cu sudorile feței sale, iar femeia, fata, sora, soția, mama, ca ajutor asemănător bărbatului, o îndulcește aceasta viață cu sațul îndestulirei, o împarte cu măsura iubirei, o apără cu înțelepciunea economizării și în cele mai multe cazuri o dublează cu fructele muncii sale.

Iată aceste sunt lucrările inimei sale, care ea le produce și fiindcă conform declarațiilor apostolului Sf. Paul toate rezultatele inimei, cum sunt: iubirea, bucuria, pacea, răbdarea, milostivirea, bunătatea, blândețea, credința, modestia, temperanța și curățenia ea le introduce în sânul familiei și le folosește cu arme combătătoare în favorul liniștii sufletești a familiei.

(Va urma)

Lucreția S. Zoicaș.

O felicitare a Sf. Părinte.

Cu ocazia Jubileului de 350 de ani dela înființarea Congregației Mariane și autorizarea de funcționare acordată cu bula „Omnipotentis Dei” către „Prima Primaria din Roma, Sfântul Părinte a trimis următoarea felicitare Superiorului General al Iezuiților prin Secretariatul de Stat:

Din Vatican, la 4 Februarie 1935.

Prea Cucernice, Părinte,

Sf. Părinte a primit cu deosebită plăcere și atenție știrea că de ziua Bunei-Vestiri se vor împlini 350 de ani, de când Păr. Claudiu Acquaviva a predat în mod solemn bulla de înființare „Dei Omnipotentis” a Papei Grigore al XIII din 5 Decembrie 1584, către Congregația Mariană din Colegiul Roman, înființându-se astfel bisericește această congregație (a

Maicii Domnului) ca prima congregație și acordându-se Superiorului General al Ordinului Iezuiților înputernicirea de a înființa și în alte părți Congregații Mariane, — unindu-le cu Congregația Mamă din Roma.

L-a bucurat deasemenea pe Sf. Părinte foarte mult, să aștepte că toate Congregațiile Mariane din lumea întreagă doresc a sărbători acea zi în mod solemn. Aceste serbări comemorative și de slavă îi vor coplesi inima părintească cu mare bucurie și mângâiere. Căci Sfântul Părinte știe preabine cât de mare înfloresc astăzi Congregațiile Mariane, întrucât numai în anul trecut, 1205 de Congregații nou înființate au fost unite cu „Prima Primaria” din Roma.

Veți înțelege ușor această bucurie și mângâiere a Sf. Părinte. Căci Congregațiile, care

și-au propus ca țel de a educa pe membrii săi printr'o slăvire sinceră și filială a Prea-Sfintei Fecioare, cuprinzând toată viața lor interioară, vor fi totodată trupele auxiliare cele mai neînfricoșate și cele mai de încredere ale acțiunii catolice.

Serbările comemorative vor oferi de sigur și prilejul ca sodalii să cerceteze lungă și glorioasă istorie a Congregației Mariane și din această cercetare retrospectivă să scoată un imbold nou și puternic, cum să poată și ei să lucreze tot mai vajnic pentru gloria mai mare a lui Dumnezeu.

Cu aceste urări părintești unește Sanctitatea Sa rugăciunile sale către Dumnezeu, ca să dăruiască tuturor acestor copii credincioși harurile cele mai îmbelșugate și odată cu aceste haruri o colaborare tot mai mărinimosă, ca să dobândească, din serbările acestui jubileu,

acele roade pe care le așteaptă Sfânta Biserică. Sfântul Părinte împărtășește binecuvântarea Sa Apostolică Dd. Prea Cucernice Părinte și fiecărei Congregațiuni Mariane în parte.

E. Cardinal Pacelli
(Din: „Farul Nou“)

Șasezeci ani.

In ziua de 25 Aprilie crt. Excelența Sa Valeriu Traian Franju Episcopul Diecezii de Oradea a împlinit șasezeci ani. Decând a primit darul preoției „a întărit credințe, a oțelit pe cei șovăelnici, a luminat nădejdi amorțite.“

Preocupările sale față de transformarea vieții sufletești în Dieceză au lăsat urme adânci și nepieritoare. Exerciții spirituale dese impuse preoților și mirenilor, aducerea ordinelor călugărești, organizarea credin-

ciosilor în asociații cu caracter religios, educația tineretului în internate conduse de eclesiastici, toate aceste sunt dovezi vii despre marea grijă ce o poartă mântuirii sufletelor.

Mai este și un mare ctitor. Clădirile monumentale ale școlii normale de fete din Lugoj, școala de ucenici, Seminarul teologic din Oradea, Școala normală din Oradea, mănăstirile călugărești dela Oradea și Beiuș, nouile clădiri dela stațiunea climaterică „Stâna de Vale“ toate lăolaltă formează un trainic document despre dărnicia lui sufletească în vederea împlinirii scopului: *ad majorem Dei gloriam*. In fața atâtor fapte nu putem decât să rugăm cu umilință pe Atotputernicul Dumnezeu ca să-i dea încă mulți ani ca să poată munci și jerfi pentru Isus și Biserică, pentru cei săraci și pentru cei oropsiți.

Intru mulți ani Stăpâne!

DUMINECA

Calendar săptămânal.

12 — 18 Mai 1935.

12. Dumineca Mironosițelor

Ap. Fapte 6, 1. Evg. Marcu 15, 43.

13. Luni M. Gliceria † 177

14. Marți M. Isidor † 256

15. Mercuri C. Pachomin † 330

16. Joi C. Teodor Sf. † 368

17. Vineri Ap. Andronic și I.

18. Sâmbătă M. Petru și soții.

Nu vei face mult bine, decât numai când vei învăța să suporti multe rele.

Mulți defăimează apostolatul, pentru că n'au curajul să i se dea cu totul,

Mulți alții din nefericire, n'au alt apostolat, decât să se plângă.

Trecutul le pare totdeauna mai bun decât prezentul, cași cum nu prezentul ar fi adevăratul și singurul moment de a lucra și a face să propășească împărăția mea.

„Creștinul activ.“

(G. Palau s. j.)

